

ಖುಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ....

ಕಥಾಮಂಟಪ

ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೀವೂ ಓದಿರಿ;
ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಓದಿ ಹೇಳಿರಿ.

ಚಿತ್ರ: ಇಂಚರ ಕಮಲ್ ಬಿರಾದಾರ - ಶಿನೇ ತರಗತಿ, ಕಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಆಗಸ್ಟ್ - ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೦೧೮-೧೯

ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
Dhwani Educational Resource Centre

ಆರಂಭ ಯೋಜನೆ
Arambha 2018-19 Project
is Supported by Many
Individual Donors

ಈ ಸಲಹೆ

ಕಥೆಗಳು.....

- * ನೀರಹನಿ 'ಜಲನಿ'
ಹೇಳಿದ ಕಥೆ - ೩
- * ಚಿಪ್ಪಿಗನೂ ಭೂತಗಳೂ - ೧೨
- * ಮಲ್ಲಜ್ಜನ ಹಾಡು - ೧೭
- * THE FOX AND
THE STORK - ೨೮

ನೀರಹನಿ 'ಜಲನಿ' ಹೇಳಿದ ಕಥೆ

ಸುರೇಶ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕ. ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಸಲ ಅವನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ನೀರು ಕುಡಿದು ಆಟಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೇನು ಕುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನೀರು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು; ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ನಂಬಲು ಕಷ್ಟವೂ ಆಯಿತು. ಆದರೂ ಕುತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ

ನೀರಿನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ.

ನೀರು ಸುರೇಶನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿತು, "ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜಲಿನಿ. ನಾನೊಂದು ನೀರಿನ ಹನಿ. ಎಂದಿನಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಊರಿನ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಬಿಸಿಲು ಜೋರಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಾನು ಆವಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಜೋರಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಹಾಗೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತ ಗಾಳಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಡದೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಮೋಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಮನೆಯು- ಅದೇ ನಿನ್ನ ಊರಿನ ಕೆರೆ - ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚುಕ್ಕೆಯ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಮೋಡದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಲವಾರು 'ಹನಿ' ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನದಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮತ್ತು ಗಿಡಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, "ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಗಿಡದಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ?" ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಬಂದ ಹನಿಗಳು ಹೇಳಿದವು, 'ಮೊದಲು ನಾವು ಮನುಷ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋದೆವು. ಬಳಿಕ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅವನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹೋದೆವು. ರಕ್ತದಿಂದ ಅವನ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸೆಕೆಯಾಗಿ ಬೆವರಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ನಾವು ಅವನ ಬೆವರಿನ ಮುಖಾಂತರ ಅವನ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆವು. ಸೆಕೆ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆವಿಯಾಗಿ

ಬಿಟ್ಟೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದವು.

ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹನಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಗಿಡದಿಂದ ಬಂದ ಹನಿಯು ಹೇಳಿತು 'ನಾನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಗಿಡದ ಬೇರು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸೆಳೆಯಿತು. ಬೇರಿನ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಅದರ ಕಾಂಡದೊಳಗೆ ಹೋದೆ. ಕಾಂಡದಿಂದ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಎಲೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿತು. ನಾನು ಅದರ ಹೊರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಆವಿಯಾಗಿಸಿತು'.

ಕುತೂಹಲಕರವಾದ ಇಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಅಂದರೆ ಹನಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಯ ಕಳೆದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೆ ಆವಿಯಿಂದ ನೀರಾಗಿ, ಮಳೆಯಾಗಿ ಸುರಿದೆವು. ನಾನೂ ಬಂಡೆ, ಕಲ್ಲು, ಮರ, ಗಿಡ - ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಗಲಿ ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಊರಿನ ಕೆರೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದೆ. ನನ್ನ ಕೆಲವು ಹನಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೂಡ ಕೆರೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ಈ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹನಿ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು, 'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಇರಾ. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೆರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕೆರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ರಾಸಾಯನಿಕ

ಗಲೀಜು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ನಾನು
ಆವಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮೋಡಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆ
ಗಲೀಜು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.’

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಹೇಳಿದ,
‘ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜಲ. ನಾನು ಇದೇ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಇರೋದು. ದಿನವೂ ಜನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ
ಒಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಜನರು ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್
ಅನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ.
ಇರಾ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವ
ಪುಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ.
ಈಗಷ್ಟೇ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬವೂ ಆಯಿತಲ್ಲ.
ಗಣೇಶನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಎಸೆದರು. ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಣ್ಣು ಕರಗಿ
ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ
ಪೇಂಟು ಕರಗದೇ ನನ್ನನ್ನು ಗಲೀಜು
ಮಾಡಿದೆ.’

ನಾನೇನೋ ಹೇಳಬೇಕು
ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಸ್ವಲ್ಪ

ಅಳುತ್ತಲೆಯೇ ಹೇಳಿದ 'ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳಬೇಡಮ್ಮ. ನಾನು ಡೀಸೆಲ್ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜಿಡ್ಡು ಜಿಡ್ಡಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ.'

'ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುದಿಸಿ ಆರಲು ಈ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ನೀನು ಬಂದೆ. ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನನ್ನ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ನಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ.'

ಸುರೇಶನಿಗೆ ಜಲಿನಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮಿಷಿಯೂ ಆಯಿತು, ದುಃಖವೂ ಆಯಿತು.

ಅವನು ಜಲಿನಿ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದರೆ, ಮಾತೇ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾತನಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ 'ಜಲಿನಿ ಜಲಿನಿ!' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದ. ಅವನಿಗೆ ಅವರ ಅಮ್ಮ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕೇಳಿತು. 'ಏ ಸುರೇಶ ಏಳೋ! ಯಾಕಪ್ಪಾ ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ಕೆಟ್ಟ ಕನಸೇನಾದರೂ ಬಿದ್ದಿತ್ತಾ?'

ಸುರೇಶ ಕಣ್ಣೊರೆಸುತ್ತ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಅವನಿಗೆ ನಡೆದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಬೇರೆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈ ಕನಸು ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿತ್ತು.

ಜಲಿನಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಆ ದಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿದ. ಮೊದಲು ಅವನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ನಂತರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ
ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುರೇಶನ ಕಥೆ
ಕೇಳಿ ಆನಂದವಾಯಿತು. *

ರಚನೆ:

ಶ್ರೀಮತಿ ಅಶ್ವಿನಿ ಆಮೂರ
ಧಾರವಾಡ

ಆಲೋಚಿಸು:

* ಎಲ್ಲಾ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ
ಯಾಕೆ? ಚರ್ಚಿಸು.

ಮಲ್ಲಜನ ಹಾಡು

ಒಂದು ಊರು. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನಿದ್ದ. ಮಲ್ಲಜ್ಜನಿಗೆ ಮಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬ ಜ್ಞಾನ ಇತ್ತು. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಳೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆ ಮಳೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಜ್ಞಾನವೇ ಮಲ್ಲಜ್ಜನ ಶಕ್ತಿ ಆಗಿತ್ತು. ಮಳೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನ ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಹಾಡಿದರೆ, ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಸರಿಂಕಾಗಿ ಮಳೆ

ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ಜನ ಕಾಳು-ಕಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಲ್ಲಜ್ಜನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಲ್ಲಜ್ಜನ ಹಾಡಿನ ಮಹಿಮೆ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಸರಿಸಿತು. ಯಾವ ಊರಲ್ಲಾದರೂ ಮಳೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಲ್ಲಜ್ಜನನ್ನು ಕರೆದು ಹಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡಿದ ದಿನವೇ ಮಳೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು! ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಶ್ಚರ್ಯವೋ ಅಶ್ಚರ್ಯ. ಹೀಗೆ ಮಲ್ಲಜ್ಜನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಎಷ್ಟೇ ಹಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಹನಿ ಮಳೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಲ್ಲಜ್ಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆ ಆಯಿತು. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ಏನಾಯಿತು ಈ ಮಳೆಗೆ? ಜನ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ಆಗ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅಂತ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ. ಹಾಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ಇತ್ತ ಜನ ಬರಗಾಲದಿಂದ ನೀರಿಲ್ಲದೆ

ಕಂಗಾಲಾದರು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ನೀರಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಕೆರೆ, ಬಾವಿಗಳು ಬತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸಾಯತೋಡಗಿದವು. ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲಾರೂ ಸೇರಿ ಮಲ್ಲಜ್ಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು.

“ಮಲ್ಲಜ್ಜ, ಮಲ್ಲಜ್ಜ ನೀನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ” ಅಂತ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

“ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ನಾನು ಹಾಡಿದರೂ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಹೇಳಿದ.

“ಯಾಕಿಷ್ಟು ಏನಾಯಿತು? ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಾನಾ? ಏನು ಕಾರಣ ಅಂತ ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಜನ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು.

“ಏನು ಕಾರಣವಾ? ನೀವೇ.... ನೀವೇ ಕಾರಣ” ಅಂತ ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಮುಂದುವರೆದು, “ಇದ್ದಬದ್ದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡೆದು ಕಾಡು ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಇದ್ದ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳು ತುಂಬಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲದೆ

ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅತಿಯಾದ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನೀರಿನ ವಾಲಿನ್ಯ, ಪರಿಸರ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಮಳೆ ಬರುತ್ತೆ” ಅಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತ ನುಡಿದನು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. “ನಮ್ಮದು ತಪ್ಪಾಯಿತಷ್ಟಾ, ನೀನು ಹೇಗೆ ಹೇಳ್ತೀಯೋ ಹಾಗೆ ಕೇಳ್ತೇವಿ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿಷ್ಟಾ” ಎಂದು ಜನ ಕೇಳಿದರು.

“ಮೊದಲು ನಾವು, ಬೋಡಾಗಿರುವ ಖಾಲಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಗಿಡ-ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳಸಬೇಕು. ನಂತರ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹೂಳು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದಿಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡತೊಡಗಿದರು. ಕೆರೆಯ

ಹೂಳು ತೆಗೆಯತೊಡಗಿದರು. ಮಿತವಾಗಿ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗೇ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿತು. ಕೆರೆ, ಬಾವಿಗಳು ತುಂಬಿದವು. ಗಿಡ-ಮರಗಳು ಬೆಳೆದು, ಕಾಡು ಹಚ್ಚಿ ಹಸರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸತೊಡಗಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಬರಗಾಲ ಹೋಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಕಾಲ ಬಂದಿತು.

ಮಲ್ಲಜ್ಜ ಮತ್ತೆ ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರತೊಡಗಿದರು. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ರಚನೆ: ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈ.ಟಿ.ಆರ್
-ಧ್ವನಿ ಬಳಗ

ಆಲೋಚಿಸು:

* ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿ?

ಚಿಪ್ಪಿಗನೂ¹

ಭೂತಗಳೂ

ಮಿಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

ಒಬ್ಬ ಚಿಪ್ಪಿಗ, ಒಬ್ಬ ನೇಕಾರ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು. ತಮ್ಮ ಊರಿನವರು ತುಂಬಾ ಜಿಪುಣರು, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೂ ಬಡತನ ಅನುಭವಿಸಿ, ಅನುಭವಿಸಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಹೊಳೆಯ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತ, ಅವರು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಎರಡು ದಿನ ನಡೆದೂ ನಡೆದೂ ನೊಂದು, ನೇಕಾರನ ಉತ್ಸಾಹ ಇಳಿಯಿತು.

1. ಚಿಂಪಿಗ, ಸಿಂಪಿಗ - ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುವವನು
ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಆ.ಯೋ/೨೦೧೮-೧೯ ಆ-ಸೆ/ಕಥಾಮಂಟಪ/ಪುಟ ೧೨

ಮನೆ ಮಠದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಬಹು ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಗೆಲೆಯನನ್ನು ಕುರಿತು, “ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಕನಸಾಯಿತು. ಅವರು ಬಾ ಬಾ ಎಂದೂ ಗೋಳಾಡಿದರು. ನಾನು ಮನೆಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಲ್ಲುಕಿರಿದನು.

ಹೌದು, ಹೌದಪ್ಪ. ಹಿಂದಿರುಗಲೇಬೇಕು” ಎಂದ ಚಿಪ್ಪಿಗ, ಸರಿಯೆ. ಚಿಪ್ಪಿಗ ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ ಗುರುತಾದ ಆ ಲೋಹದ ಗಜಕಡ್ಡಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕತ್ತರಿ, ಹಿಡಿದು ಬೀಸುತ್ತಾ ಹೊರಟ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು.

ಹಾಗೇ ನಡೆದು, ಕತ್ತಲಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಒಂದು ಗೊಂಡಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ನೇರ ಬೆಲೆದು ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಮುಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಸುತ್ತಲೂ ಎಂಥೆಂಥದೋ ವಿಕಾರವಾದ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಿಸಿಬಂದು, ಮೈಮೂಳೆ ಕರಗಿ ಜುಮ್ಮೆಂದಿತು. ಪಾಪ,

ಚಿಪ್ಪಿಗ ಏನು ಮಾಡುಯಾನು? ತನ್ನ ಗಜಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತ, ತನ್ನ ಕತ್ತರಿಯೇ ಕತ್ತಿಯೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ರುಳಪಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೊರಟ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವಾಯಿತು

ಕತ್ತಲು ಇನ್ನೂ ಗಾಢವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಎದುರಿಗೆ ಅತಿ ಎತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಏಣಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. “ಹಾ! ಇನ್ನು ನಾನು ಇದನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರಬಹುದು” ಎಂದುಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಹತ್ತಿದ, ಹತ್ತಿದ ಹತ್ತಿದ ಇನ್ನೂ ಮೆಟ್ಟಲು, ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಮೆಟ್ಟಲು. “ಓ ಹೀಗೇ ಹತ್ತಿದರೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೋ ಏನೋ!” ಎಂದು ಕೊಂಡು ನೆರಳಿದ. ಪಾಪ, ಕಾಲು ಎತ್ತಿ ಹತ್ತಲಾರ, ಸರಿಯಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಲಾರ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಏನೂ ಕಾಣದ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನೋ ಮರದ ಗಟ್ಟಿನೆಲ ಸಿಕ್ಕಹಾಗಾಯಿತು. ಅಬ್ಬಾ! ಕೊನೆಗೂ

ನೆಲ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ! ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೈಮರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆ ಒಂದು ಮರದ ಗುಡಿಸಲು, ಅದರ ಬಾಗಿಲಿನ ಬಿರುಕಿನಿಂದ ಒಂದು ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣ ಮಸಕಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅನ್ನ ಸಿಗಬಹುದು, ಸೋತ ಕೈಕಾಲು ಚಾಚುಲು ಒಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಎಂದು ಆ ಚಿಪ್ಪಿಗ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಏನೋ ಗುಡುಗುಡು ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಾಗಿಲು ಪಟಾರನೆ ತೆರೆಯಿತು. ಒಂದು ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪಿನ ಪಿಶಾಚಿ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ತಟ್ಟೆಯಗಲದ ಕಣ್ಣು, ಕ್ರೂರವಾದ ಹದ್ದಿನ ಮೂಗು, ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೋರೆಹಲ್ಲು ವಿಶಾಲವಾದ ಗುಹೆಯಂತಹ ಬಾಯಿ. ಅದರ ಭಾರಕ್ಕೆ ನೆಲ ಜಗ್ಗಿತು, “ಹ್ ರ್ ಮ್ ಘ್! ಗ್ ರ್ ರ್ ರ್! ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ?” ಎಂದು ಗುಡುಗಿನ ಹಾಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು.

ಚಿಪ್ಪಿಗ “ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಾಗತ!” ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೆ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಅವನ ದೇಹವೇನೋ
 ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಲೆಯಂತೆ ಅದಿರುತ್ತಿತ್ತು.
 ಆದರೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟ, ಪಿಶಾಚಿ ಅದನ್ನು
 ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕಾರ ಎಷ್ಟೇ
 ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಚಿಪ್ಪಿಗನಿಗೆ ತುಂಬ ಧೈರ್ಯ.
 ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಸೂಜಿಯಂತೆ ಚೂಪು.
 ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತ.

“ಆಃ! ನಿನಗೆ ಬಹಳ
 ತೊಂದರೆಯಾಯಿತೇನೋ. ನಾನೇನು
 ಮಾಡಲಿ? ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಡೆಯನಾದ
 ಸಾಲೊಮನ್ ಮಹಾಪ್ರಭುವಿಗೆ ಒಂದು
 ಚಳಿಗಾಲದ ಮೇಲಂಗಿ ಹೊಲಿಯಬೇಕಂತೆ.
 ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೀಗೆ ಈ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರೆ,
 ನಿನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದು [ಎಂದು
 ಕತ್ತರಿಯನ್ನು ಕಚಕ್ ಕಚಕ್ ಎಂದು ಬೀಸುತ್ತಾ]
 ಅಂಗಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು [ಎಂದು
 ಗಜದಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ] ಅಳತೆ
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ
 ಹೇಳಿದನು.

“ಓ! ಓ! ಓ!” ಎಂದು ಪಿಶಾಚಿ

ನರಳುತ್ಪಾ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿತು. ಸಾಲೊಮನ್ ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಮರಣದ ಭಯ. ಈಗ ಅದು ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಲೆಯಂತೆ ಥರಥರ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ದೇಹ ಎಷ್ಟೇ ಭೂತಾಕಾರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಮೆದುಳು ಮಾತ್ರ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ ಗಾತ್ರವಿತ್ತು. “ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸು. ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗೋಗರೆಯಿತು.

ಚಿಪ್ಪಿಗನ ಜಾಣ ಉಪಾಯ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ಬದುಕಿದೆ, ಎಂದುಕೊಂಡ. ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಯವಲೋಕಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿದ. “ಆಗ.....ಆಗ.....ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. ಅವನು ಹಾಗೆ ನನ್ನವುದರೊಳಗಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲ ಚಿನ್ನದನಾಣ್ಯ. ಒಂದು ಹಿಡಿ ರತ್ನ, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಚಿಪ್ಪಿಗನ

ಕೈಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿತು. “ಇಗೋ! ಇದು ಸಾಕಾದರೆ, ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿಯ ಚರ್ಮ ಹುಡುಕಿಕೊ. ನನ್ನ ಗೋಜಿಗೆ ಬರಬೇಡ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿತು. ಹುಷಾರಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚಿಪ್ಪಿಗ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೇಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ತಾನು ತಲೆಯೆ ವೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೋ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೋ ತಿಳಿಯದಷ್ಟು ದಿಗ್ ಭ್ರಮೆ ಅವನಿಗಾಯಿತು. ತನಗೆ ದೊರಕಿದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅವಚಿಕೊಂಡು, ಹೇಗೋ ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಳೆದನು. ಬೆಳಕು ಹರಿಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅವಸರವಸವಾಗಿ ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದನು.

ಊರಿಗೆ ಬಂದವನೆ, ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೇ ರಾಜಕುಮಾರನ ಹಾಗೆ ಮೆರೆದಾಡಿದ. ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲಾ ಬೆಪ್ಪಾದರು. ಕಾಡಿನ ಹೊರಅಂಚಿನಲ್ಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಆ

ಅಂಜುಬುರುಕ ನೇಕಾರನಂತೂ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ಆ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ರತ್ನವನ್ನು ನೋಡಿ, ಒಂದು ಸಂಜೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಅವರ ಹಣದ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಚಿಪ್ಪಿಗ ತನ್ನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೇಕಾರನ ಕಣ್ಣು ಅರಳಿದವು. 'ಬಾ, ತಿರುಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಡೋಣ'. ಎಂದ. 'ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅದೇಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯ ಇರಬಹುದೋ! ಆ ಬೆಪ್ಪುತಕಡಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾವೋ!' ಎಂದ.

ಚಿಪ್ಪಿಗನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೇಳತೀರದು. ನೇಕಾರನು ಬಲವಂತ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಪಿಶಾಚಿಯ ಗುಪ್ತವಾದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು.

ಮೂರು ದಿವಸ ಅಲೆದೂ ಆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅದೇ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಆ ಮರದ ಅಡಿಯ ಏಣಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ

ಕತ್ತಲೆಯೋ ಕತ್ತಲು. ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ,
 ಇಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ತುದಿ ಮುಟ್ಟಿದರು.
 ಅಬ್ಬಾ, ಅದೇಷ್ಟು ನಿಶಬ್ಧ! ಗುಡಿಸಲಿಂದ ಒಂದು
 ಉಸಿರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು, ಮರದ
 ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಗಲಭೆ! ಕೇಳಿದವರ ಎದೆ
 ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು!

ಸ್ನೇಹಿತರಿಬ್ಬರೂ ಇಣಕಿ
 ನೋಡಿದರು. ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ದೃಶ್ಯ
 ಕಾಣಿಸಿತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಪಿಶಾಚಿಗಳ
 ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ
 ಕುಕ್ಕುರುಗಾಲು ಕುಳಿತು, ಪ್ರಭುವಾ
 ಸಾಲೊಮನ್ನಿಗೆ ಏನೋ ಮಂತ್ರ ಹೆಳುತ್ತಿದ್ದುವು.
 ಅಮ್ಮಾ, ಏನು ಭಯಂಕರವಾದ ಕೂಗು!
 ನಡುವೆ, ಯಾವುನೋ ಸಣಕಲ ಪೂಜಾರಿ
 ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೋಮಮಾಡಿದ.

ನೇಕಾರನಿಗೆ ಜಂಘಾಬಲ
 ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಿಂತ ನೆಲದ ಅಂಚಿನಿಂದ
 ಕೆಳಗುರುಳಿ, ನೇರವಾಗಿ ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ
 ಬಿದ್ದ. ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ, ಚಿಪ್ಪಿಗ ಮಾತ್ರ
 ಧೈರ್ಯದಿಂದಿದ್ದ. ಸಮಯೋಚಿತವಾದ

ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಉಸಿರಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು
 ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡು: “ಬೇಗ! ಹಿಡಿ! ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ
 ಹಿಡಿ! ಇದೋ, ಗಜಕಡ್ಡಿ ಕತ್ತರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಈಗ ಬಂದೆ!”

ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹುಯಿಲೋ
 ಹುಯೋಲು. ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡು, ಕೂಗಿಕೊಂಡು,
 ಪ ರ ಚಿ ಕೊ ಣ ಡ ಂ , ತ ರ ಚಿ ಕೊ ಣ ಡ ಂ
 ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ
 ಕಾಡಿನೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದವು. ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಪೂಜಾರಿ,
 ಪಾಪ, ಭಯದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತನಾದ. ಚಿಪ್ಪಿಗ
 ಸರಸರನೆ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದುಬಂದು, ಮೂರ್ಛಿತ
 ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ಪೂಜಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ದೊಡ್ಡ ಚೀಲದ ತುಂಬ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ, ಒಂದು
 ರಾಶಿ ರತ್ನ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡ. ನಡುಗುತ್ತಾ
 ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನೇಕಾರನನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಎಬ್ಬಿಸಿದ.
 ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ
 ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ
 ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಅಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅವರು
 ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಅದುವರೆಗೆ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ

ಇಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು,
ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆ, ಅಲ್ಲೇ
ಸುಖವಾಗಿ ನಿಂತರು.

ಅವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕಿವಿ
ಕೇಳಿ, ಊರಿನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ!
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ,
“ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ
ವೀರರು ಇಬ್ಬರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡಿ”
ಎಂದು ಉಳಿದವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. *

ಆಕರ: ಡಾ|| ಜಿ.ಪಿ ರಾಜರತ್ನಂ ಸಮಗ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸಂಪುಟ-೨ (ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಕಥೆಗಳು)

ಸಂಪಾದಕರು: ನೀಲತ್ತಹಳ್ಳಿ ಕಸ್ತೂರಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಆಲೋಚಿಸು:

* ನೀನು ಎಂದಾದರೂ ಭಯಾನಕ ಸನ್ನಿವೇಶ
ಎದುರಿಸಿದ್ದೀಯಾ? ಹೌದಾದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ
ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡು.

THE FOX AND THE STORK

A selfish fox¹ once invited² a stork to dinner at his home in a hollow tree. That evening, the stork³ flew to the fox's home and knocked

1. Fox - (ಫಾಕ್ಸ್) ನರಿ
2. Invite - (ಇನ್ವೈಟ್) ಆಹ್ವಾನಿಸು/ಆಮಂತ್ರಿಸು
3. Stork - (ಸ್ಟಾರ್ಕ್) ಕೊಕ್ಕರೆ

on the door with her long beak.⁴

The fox opened the door and said, “Please come in and share my food.”

The stork was invited to sit down at the table. She was very hungry and the food smelled delicious!⁵ The fox served soup in shallow bowls and he licked up all his soup very quickly. However, the stork could not have any of it as the bowl⁶ was too shallow for her long beak. The poor stork just smiled politely and stayed hungry.⁷

4. Beak - (ಬೀಕ್) ಕೊಕ್ಕು

5. Delicious - (ಡಿಲಿಷಸ್) ಸವಿಯಾದ/ರುಚಿಯಾದ

6. Bowl - (ಬೋಲ್) ಕುಡಿಯುವ ಬಟ್ಟಲು

7. Hungry - (ಹಂಗರ್) ಹಸಿವು

The selfish fox asked, “Stork, why haven't you taken your soup? Don't you like it?”

The stork replied, “It was very kind of you to invite me for dinner. Tomorrow evening, please join me for dinner at my home.”

The next day, when the fox arrived at the stork's home, he saw that they were also having soup for dinner. This time the soup was served in tall jugs. The stork drank the soup easily but

the fox could not reach inside the tall jug. Thistime it was his turn to go hungry. *

ಆಕರ: 100 Moral Stories

ನಮ್ಮ ಮಹದಾಶಯ

ಕಥಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಋಷಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಆಯಾ ಕಥೆಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳ ಆಕರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು / ಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಮಹದಾಶಯ ನಮ್ಮದು.

ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಹಿತಿ:

ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
76, 'ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ' 3ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ 580 007

ಮೊ: 99866 61055

dhwanitrust@gmail.com

www.dhwanitrust.org

ಗಮನಿಸಿ:

ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರದ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುವುದಾಗಲೀ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ನಿಷಿದ್ಧ.